

ת"פ 5457/02 - מדינת ישראל נגד מלאם בן צלאח מיחסן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-02-5457 מדינת ישראל נ' מיחסן
תיק חיזוני: 124674/2017

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המאשימה מדינת ישראל ע"י תביעות ירושלים
נגד מלאם בן צלאח מיחסן ע"י ב"כ עווה"ד פארס מוסטפא
הנאשם

החלטה

זהוי בקשה הנאשם לביטול כתוב האישום בשל אי קיום חובת השימוש, הקבועה בסעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - **החדס"פ**).

טענות הצדדים

הנאשם מואשם בביצוע עבירות אלימות (איורע מרץ 2017). כתוב האישום הוגש בפברואר 2018. הסניגור טוען כי מכתב הידיע המופיע בחומר החקירה כלל לא נשלח לנאשם ע"י המאשימה, וזאת נוכח בדיקת הדבר באתר רשות הדואר, שם לא נמצא מסטר הפריט המבוקש. מכאן, ש לדעתו, לא הוכח משלוח המכתב. لكن, הוא עותר לבטל את כתוב האישום, כדי לאפשר עリכת שימוש. המאשימה טוענת מנגד, כי הסניגור לא הצליח להוכיח את אי-משלוח המכתב, שכן בתק מוצי בול הדואר הרשום, ומילא, במועד שבו ביצע הסניגור את הבדיקה מול רשות הדואר, למללה משנה מעט המשלוות, לא ניתן לקבל נתונים על אודות המשלוות, אך אין בכך כדי להוכיח כי דבר הדואר לא נשלח. בהקשר זה הינהה ב"כ המאשימה לאתר רשות הדואר ול"מדריך" שם. מכל מקום, עותרת המאשימה לדחות את הבקשה בטענה כי מדובר בפגם פרוצדורלי, שניתן לטפא בדרך של שימוש בדיעבד.

דין והכרעה

כבר נקבע הן בחוק והן בפסקה, כי קיומו של הליך שימוש הוא נושא מהותי בקיומו של הליך הוגן, שנועד לאפשר קיום מהותי של זכות הטיעון טרם הגשת כתוב אישום, שהוא לכשעצמה, פעולה בעלת משמעות מרוחיקת לכת לגבי עתידו של אדם [ר' דברי הסבר להצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 64) (זכות השימוש, התשנ"ט-1999 **הצעות חוק 2802** (27.01.99), עמ' 376].

אין דומה קיומו של שימוש במועדו, דהיינו, טרם הגשת כתוב האישום, לקיים שימוש בדיעבד - לא מבחינה מראית פני הצדק, ואף לא מבחינה מהותית, שעה שלאחר שהוגש כתוב אישום מדובר ב"מעשה עשו", ויש חשש כי הדבר ישפיע על שיקול דעתה של המדינה, גם שעומדת לה חזקת התקינות המינימלית.

נדמה שבעניינו לא הוכח, כי המאשימה אכן שלחה את מכתב המידע, וכיומה של מדבקת דואר אינו מספיק כדי להוכיח זאת. לטעמי הנוהג של "שגר ושכח" אינו נכון וראוי, במיוחד כאשר מדובר ברשות אכיפה. אין זו פעם ראשונה שטענות מעין אלו עלולות אף מתකבות. לכן, איןני רואה טרחה מרובה בכך שקיימים מגננון מעקב עתי על שלוח דברי דואר רשומים, באמצעות אתר רשות הדואר, בטוחה הזמן שבו ניתן לקבל תוצאות חיפוש על אודות דבר דואר רשום. הדבר יהיה לתועלת בטוחה הארוך, הן למאשימה והן לנאים.

מעבר לכך, אין מקום להטיל את הנTEL על הנאשם, לעקב אחריו שלוחה דואר רשום, עליו אינו ידע, ועליו אינו אחראי בתור הנמען.

עוד יאמր, כי טענת השינוי בדבר העלאת הטענה אינה במקומה, שעה שלמעשה הטענה הועלתה בדיון הראשון המהותי שבו נכח הנאשם. מנגד, אף לא נתען לשינוי בהגשת כתב האישום נוכח לוחות הזמן.

ኖכח כל האמור, הפגם של אי-שליחת מכתב המידע יורד לשורש מהותו של ההליך ההוגן, ועל כן הבקשה מתකבות.
לכן, אני מורה על מחייבת כתב האישום ועל ביטול הדיון הקבוע ליום 27.5.2020.

המאשימה תערוך לנאים שימוע תוך 60 יום מעת קבלת החלטתי זו, ויש לראות בהחלטה זו, בגדיר "مכתב ידוע" לנאים.

המציאות תשלח את ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"ז איר תש"פ, 21 Mai 2020, בהעדר הצדדים.